

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๐๓/๒๕๖๐

ระหว่าง	นางกานดา เกียรติชูชีพพัฒนา	โจทก์
	นายเสรี ตันแฮมรัตน์ ที่ ๑ นางสาวบุญเรือน สวามิภักดิ์ ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เพิกถอนการฉ้อฉล

แพ่ง มาตรา ๒๓๗

โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดินตามคำพิพากษาของจำเลยที่ ๑ และโจทก์ได้บังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ แต่ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ เนื่องจากทรัพย์สินที่ยึดมีภาระหนี้จำนองไม่มีเงินเหลือเพียงพอที่จะชำระหนี้แก่โจทก์ และจำเลยที่ ๑ ไม่มีทรัพย์สินอื่นนอกจากที่ดินพิพาทที่จำเลยที่ ๑ นำไปจดทะเบียนขายให้แก่จำเลยที่ ๒ โดยไม่สุจริตเป็นการฉ้อฉลโจทก์ ทำให้โจทก์เสียหายเปรียบ ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยทั้งสองอันเกิดจากการฉ้อฉลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ ให้ที่ดินพิพาทกลับมาเป็นของจำเลยที่ ๑ เพื่อการใช้สิทธิในการบังคับคดีของโจทก์ แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องและมีคำขอตอนท้ายขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทให้ตกเป็นของบุตรทั้งสี่ของโจทก์กับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาประนีประนอมยอมความข้อ ๔. ซึ่งไม่อาจกระทำได้เพราะโจทก์ได้เลือกใช้สิทธิในการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ ตามเงื่อนไขแห่งสัญญาประนีประนอมยอมความข้อ ๙. แล้ว จึงไม่อาจย้อนกลับมาบังคับคดีให้จำเลยที่ ๑ ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทให้เป็นไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความข้อ ๔. ได้อีก แต่คำฟ้องและคำขอบังคับดังกล่าวถือเป็นคนละส่วนกัน ไม่มีผลทำให้คำฟ้องและคำขอบังคับของโจทก์ในตอนแรกที่เป็นการใช้สิทธิโดยชอบต้องเสียไป โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องเพิกถอนนิติกรรมซื้อขายที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยทั้งสอง

พฤติการณ์แห่งคดีไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ซื้อที่ดินจากจำเลยที่ ๑ ในลักษณะเป็นการช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ โดยไม่สุจริต พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๒ จึงมีน้ำหนักให้รับฟังมากกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ทำนิติกรรมซื้อขายที่ดินพิพาทโดยฉ้อฉลอันเป็นทางให้โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เสียหายเปรียบ โจทก์จึงไม่มีสิทธิขอให้เพิกถอน

..... พงษ์พนิต หนูชนวน..... ย่อ/พิมพ์
..... วันเพ็ญ สิริธิดา..... ตรวจ

